

at de samme Grunde, der have foranlediget det ene Forslag, vil foranledige et lignende Forslag for de andre; men jeg tilstaa, at jeg er ikke i Stand til at se det. Det ærede Medlem fremsatte, saa vidt jeg kunde høre, et Forslag om, at der ogsaa skulde gøres Noget for det overkomplette Mandskab (Schønheyder: For Betjentene i Nyboder.) Ja, med Hensyn til dem, kan jeg kun sige, at det for Diebliffet er under Overveielse, om man ved de Undringsforslag, der ville blive stillede om det overkomplette Mandskab, saavel paa Tillægsbevillingsloven som paa Finantsloven, vil anse det for rigtigt at medtage Opsigtspersonalet i Nyboder. Spørgsmaalet om Indretningen af Boliger i Nyboder er ganske vist et overordentligt vigtigt Spørgsmaal, og jeg erkjender, at der haahviler Marinebestyrelsen Forpligtelser lige over for de Personer, der bo der; men da jeg ikke kan betragte det som et Spørgsmaal, der ligefrem staar i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, tror jeg, at vi kunne opfætte Forhandlingerne derom til en anden Gang.

Berg: Jeg tror nok, at der ogsaa fra Hærens Standpunkt kan reises nogle lignende Indvendinger som dem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Balgkreds (Schønheyder) reiste fra Flaadens Standpunkt. I alt Fald hørte man det nemlig stærkt komme til Orde, da vi for nogle Aar siden behandlede Lovforslagene om Felt- og Stillaaget. Det er klart, at man, da Forholdene i mangfoldige Tilfælde ere saa væsentlig forskjellige for begge Stater, ikke kan bruge ensartede Satser. Det gjælder om at vurdere Forskjellen i Forholdene paa en saadan Maade, at de forskellige Satser, man faar ud, egentlig kunne siges at være gaaede ud fra den samme Grundtanke. Disse faa førte Bemærkninger benytter jeg som Udgangspunkt for en lille Indsigelse mod det foreliggende Lovforslag. Jeg antager nemlig ikke, at den ærede Formand har Noget imod, at man ved Behandlingen af denne Sag i Kasserne ogsaa tager Tillægene til disse Lønningslove med, da de, som den ærede Minister mener, ogsaa skulle være vedvarende Tillægslove ogsaa til de nye Lønningslove. Jeg skal kun for ikke at opholde det høje Thing længe, nævne et enkelt Punkt, og det er Satserne i § 7 om Lønningerne til Flaadens Underofficerer. Der ere Lønningerne til Flaadens Underofficerer satte ganske lige med Lønningerne til Hærens Underofficerer. Dette tror jeg, at den meget ærede Flaademinister vil komme til at indrømme ikke er aldeles rigtig. Derfor han vil se efter Avancementsforholdene og i det Hele undersøge disse Personers Stilling i begge Stater, saa tror jeg, at han vil finde, at der er en ikke uvæsentlig Forskjel, og at derfor den samme Lønning ikke kan bruges. Korporaler har man kun en meget kort Tid ved Hæren, og disse blive saa

godt som strax Sergenter, fordi man mangler Underofficerer, og de kunne opnaa et Tillæg for 8 Mars. Tjenestetid, inden de ved Flaaden ansatte Underofficerer ere avancerede op til den tilsvarende Grad. Saa vidt mig bekendt kan der være en Forskjel af en halv Snæs Aar mellem Underofficerer af 1ste Klasses 3die Grad i Flaaden og i Hæren; desuagtet stilles de paa samme Lønning, saa at vi kunne have Sergenter i Hæren, der staa paa 275 Rd. plus 48 Rd. i Tillæg, medens deres Lønvaldbrende i Marinen endnu staa som Overkonstabler og Overnatoser, altsaa som Underofficerer af 2den Grad. Jeg beder den ærede Minister om at skjænke dette Spørgsmaal — der kan maaskee være flere lignende — sin Opmærksomhed; thi det er ganske vist, at skal den Lønne gjennemføres med en Minister for begge Stater, maa man ogsaa skjænke alle saadanne Forhold den mest omhyggelige Opmærksomhed, da det ellers vil komme til at genere Overbestyrelsen for meget, og da ellers virkelig enkelte Ørene af de forskjellige Stater ville kunne komme til at lide noget derunder.

Schønheyder: Jeg kunde have været fristet til at gjøre nogle Bemærkninger i samme Retning som den ærede sidste Taler, naar jeg ikke havde troet, at denne Sag laa udenfor det Lovforslag, der er til Behandling i Dag. Men siden Taler nu engang er kommen derpaa, tror heller ikke jeg at burde tilbageholde mine Udtalelser derom. Naar man nemlig ser hen til det lille Lovforslag om Tillæg til Søværnets Lønninger, vil man se, at der efter § 1 b er et stort Antal Underofficerer, som ikke ville faae Lønningsstillaag, sænd de have tjent 8 Aar i Klassen. Jeg tør antage, at denne Bestemmelse er affattet saaledes, for at den kan komme i god Samklang med den lignende Bestemmelse for Hæren, men vi have her et af de Tilfælde, hvor det virkelig ikke gaar an uden Hensyn til de faktiske Forhold og de paagjældende Personers Alder og Stilling uden videre at oversføre Bestemmelserne om Hæren paa Flaaden. I Hæren naae Underofficererne op til disse Grader i en meget tidlig Alder, men det gjælder ikke om Flaadens Underofficerer, som først naae disse Grader i en meget højere Alder, og navnlig er dette Tilfældet med de til Haandværkskorpset hørende Underofficerer, som først naae op dertil i en fremrykket Alder, naar de sidde med stor Familie og ere stillede under saadanne Forhold, at de saa vel som Noget trænge til en højere Løn. Jeg kan ikke forstaa, at man, medens man finder Forholdene for Diebliffet at være af den Natur, at de smaa Lønninger have et billigt Krav paa, at man kommer dem til Hjælp, og man endogsaa anerkjender det i den Grad, at man giver Lønningsstillaagene tilbagevirkende Kraft for Noget, saa siger til Andre, som ikke ere bedre